

ΔΗΜΟΣΙΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΙΚΑ

[ΕΝΤΑΓΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΠΑΜΕ]

Συνάδελφοι-Συναδέλφισες,

Η κοινοποίηση των ατομικών διαπιστωτικών πράξεων διαθεσιμότητας σε εκατοντάδες συναδέλφους μας είναι ένας μόνος κρίκος στην μακρά αλυσίδα των βάρβαρων αντεργατικών πολιτικών που αποσκοπούν στο τσάκισμα των εργατικών-λαϊκών δικαιωμάτων και κατακτήσεων, στη διαχείριση της καπιταλιστικής κρίσης σε όφελος του κεφαλαίου. **Τα επόμενα κύματα διαθεσιμότητων-απολύσεων θα είναι πιο βίαια και μαζικά.** Αφορούν όλους τους εργαζόμενους ανεξάρτητα από χώρο δουλειάς και υπηρεσία, κλάδο και ειδικότητα, από τρόπο πρόσληψης και τυπικά προσόντα.

Οι απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων, βεβαίως, δε γίνονται για δημοσιονομικούς λόγους. Το δημοσιονομικό και χρηματοδοτικό «κενό» δεν είναι παρά ένα δημαγωγικό πρόσχημα, ένας τερατώδης εκβιασμός σε βάρος των εργαζομένων. Οι απολύσεις στο δημόσιο έχουν δύο βασικούς στόχους: πρώτον, να σαρώσουν τις σχέσεις **σταθερής μόνιμης εργασίας** και να τις αντικαταστήσουν σε μεγάλο βαθμό από ελαστικές, πρόσκαιρες και κακοπληρωμένες μορφές απασχόλησης. Δεύτερον, να συνοδεύσουν, ως αναγκαίο συμπλήρωμα, τις αναδιρθρώσεις του αστικού κράτους ώστε αυτό να γίνει πιο αποτελεσματικό για το κεφάλαιο, την ανταγωνιστικότητα, την επιχειρηματικότητα («υγιή» ή «νοσηρή»).

Όλα τα αντεργατικά μέτρα που παίρνει το αστικό κράτος, αποσκοπούν στο τσάκισμα της τιμής της εργατικής δύναμης και στη διάνοιξη νέων πεδίων κερδοφορίας για το κεφάλαιο. Η ανάγκη αυτή γίνεται ακόμα πιο επιτακτική σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης αλλά είναι πάγια και διαρκής σε όλες τις περιόδους. Τα μέτρα αυτά δεν είναι προσωρινά. **Το Υπουργείο Εργασίας και οι οργανισμοί του αναδεικνύονται σε αιχμή του δόρατος για την προώθηση των βάρβαρων μέτρων που τσακίζουν τη ζωή της λαϊκής οικογένειας.**

Η κοινωνική ασφάλιση είναι πεδίο δόξης λαμπρό για την αρπακτικότητα των μονοπωλίων. Στο επόμενο διάστημα θα δουν πολλά τα μάτια μας: και ενοποιήσεις ταμείων με δραστική συρρίκνωση προσωπικού και ενίσχυση της «ανταποδοτικότητας» με επέκταση του πυλώνα των επαγγελματικών ταμείων και του πυλώνα της ιδιωτικής ασφάλισης και περαιτέρω πετσόκομμα παροχών υγείας και σύνταξης. Την ίδια στιγμή ο «δημόσιος» πυλώνας υποσκάπτεται -μεταξύ άλλων- από τις διαχρονικές πολιτικές εισφοροαπαλλαγής (δηλ. επιδότησης) του κεφαλαίου ύψους δεκάδων δις €, τις απανωτές μειώσεις των εργοδοτικών εισφορών, την κατακρεούργηση των αποθεματικών, τις απολύσεις και τις μειώσεις των μισθών. **Όλες αυτές οι αντιασφαλιστικές πολιτικές είναι διακηρυγμένες από τις καταστατικές συνθήκες της ΕΕ, γι' αυτό και εφαρμόζονται ομοιόμορφα, σε όλες τις χώρες της ΕΕ, έχουν δεν έχουν μνημόνια.** Ο Διοικητής του ΙΚΑ στην πρόσφατη ομιλία του στο ελληνο-αμερικανικό επιμελητήριο απλώς επιβεβαίωσε την κατεύθυνση που διαμορφώνεται στη βάση των κειμένων στρατηγικής που έχει συμφωνήσει η ΕΕ για λογαριασμό του κεφαλαίου και στο ζήτημα της ασφάλισης.

Οι αντιασφαλιστικές ανατροπές μας αφορούν άμεσα. Αν δεν κατανοήσουμε ότι η μοίρα μας (η μοίρα των θέσεών μας και των δικαιωμάτων μας) είναι συνυφασμένη με τον χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης, θα ανακυκλώνουμε την απελπισία μας, την θεωρία του «τίποτα δεν

γίνεται». Είμαστε κομμάτι του εξαθλιωμένου λαού και έτσι, με ταξικά γυαλιά και κριτήρια, πρέπει να επιλέγουμε τις συμμαχίες, τον προσανατολισμό και το περιεχόμενο των στόχων πάλης μας. Γι αυτό είναι κεφαλαιώδους σημασίας το ζήτημα των συμμαχιών του κλάδου με ταξικά σωματεία και συνταξιοδικές οργανώσεις σε όλα τα επίπεδα.

Συναδέλφои-Συναδέλφισες,

Οι εργαζόμενοι στα ασφαλιστικά ταμεία έδωσαν έναν δύσκολο πολυήμερο απεργιακό αγώνα μες στον Σεπτέμβρη. Τα ποσοστά συμμετοχής ανέδειξαν όντως αγωνιστικές διαθέσεις. Ήταν πολύ υψηλότερα σε σχέση με το παρελθόν, μολονότι έβαιναν σταθερά μειούμενα. Παρόλα αυτά οι αγώνες δεν απέφεραν άμεσο πρακτικό αποτέλεσμα, δεν απέτρεψαν το πρώτο κύμα διαθεσιμότητας. Ο εκφυλισμός του αγώνα ενίσχυσε τα αισθήματα ανημποριάς, αναποτελεσματικότητας, τις λογικές του χαμένου μεροκάματου και της ηττοπάθειας.

Η κατάληξη αυτή δεν ήταν τυχαία ούτε αναπόφευκτη και φέρουν βαρύτατες ευθύνες οι παρατάξεις του παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού που έχουν την πλειοψηφία σε σωματεία και ομοσπονδίες. Οι ηγεσίες εκείνες που δεν φρόντισαν ούτε για την προετοιμασία του αγώνα, ούτε για την μαζική συμμετοχή στη λήψη των αποφάσεων, ούτε για τη συγκρότηση των κοινωνικών συμμαχιών, που είναι απαραίτητες για να έχει αποτέλεσμα σήμερα ένας αγώνας. Αντ' αυτών, υπερθεμάτιζαν ως προς τις μορφές πάλης ώστε να αποσείσουν και να συσκοτίσουν τις διαχρονικές ευθύνες τους για τον αγωνιστικό παροπλισμό του κινήματος, την οργανωτική και πολιτική του αποσύνθεση.

Η επιτυχία ενός αγώνα όμως δεν εξαρτάται τόσο από τη μορφή πάλης αλλά από το περιεχόμενο, την προετοιμασία, τον προσανατολισμό του. Και αυτός ο αγώνας δεν ήταν προσανατολισμένος στην πάλη ενάντια στον πραγματικό εχθρό, στη στρατηγική του κεφαλαίου και της ΕΕ, αλλά στις συμπτωματικές συνέπειες αυτής της στρατηγικής και στο διαχειριστικό μίγμα της συγκυβέρνησης ΠΑΣΟΚ-ΝΔ. Είναι οι ίδιες δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού που σήμερα, μετά τις κοινοποιήσεις των διαπιστωτικών πράξεων, διαχειρίζονται ως συνδικαλιστικό «τετελεσμένο» τις απολύσεις των συναδέλφων μας, κηρύττουν απλώς δικαστικούς αγώνες, εγκλωβίζοντας τους εργαζόμενους σε αυταπάτες, ή, ακόμα χειρότερα, «συνδιαχειρίζονται» τους πίνακες κατάταξης των απολυόμενων, αναπαράγοντας την πιο χυδαία εκδοχή πελατειακού συνδικαλισμού. **Κάποτε εμπορεύονταν προνόμια, μετατάξεις και μεταθέσεις, τώρα εμπορεύονται την ανασφάλεια και τον πανικό.**

Πρωτεύουσα σημασία έχει λοιπόν σήμερα η ανάγκη να σπάσουμε τις λογικές της ανάθεσης, της επίλυσης των προβλημάτων από τους «ειδικούς» της εκπροσώπησης: την συμβιβασμένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, αλλά και τους «ειδικούς» μιας άλλης κυβερνητικής διαχείρισης (ΣΥΡΙΖΑ) που όμως δεν θα αμφισβητεί τη μήτρα του κακού, δηλ την εξουσία του κεφαλαίου. Καλούμε όλους τους συναδέλφους, και κυρίως τους συναδέλφους που απολύονται, να μην υποταχθούν στον φόβο και τη μοιρολατρία, να μην παγιδευτούν στη λογική των ατομικών λύσεων. Να μην τρέφουν καμία αυταπάτη για το ρόλο της αστικής δικαιοσύνης. Να υψώσουν αγωνιστικό ανίστημα αντί –όπως τους προτιμούν κάποιοι- να ζητιανεύουν τον οίκτο και τη φιλανθρωπία. Να συνταχθούν με τις δυνάμεις του ταξικού κινήματος, παραμερίζοντας και απαξιώνοντας τις δυνάμεις της ταξικής συνεργασίας και του κοινωνικού διαλόγου!

Ανασυντάσσουμε-συγκεντρώνουμε δυνάμεις, οικοδομούμε συμμαχίες με το ΠΑΜΕ

Εντοπίζουμε τον πραγματικό εχθρό: την εξουσία των μονοπωλίων, των επιχειρηματικών ομίλων που τσακίζει τις ζωές μας. Την πολιτική της λυκοσυμμαχίας της Ε.Ε.

Δεν κάνουμε βήμα πίσω από τον αγώνα μας για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, για δημόσια κοινωνική ασφάλιση για όλους. Οργανώνουμε τον αγώνα μας.

Καλούμε σε σύσκεψη την Τετάρτη 4/12/2013 και ώρα 16.30

στο Π.Α.ΜΕ, Αγίας Φιλοθέης 5β (πίσω από μητρόπολη)